

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถานศึกษาถือว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการดำเนินการจัดการศึกษา และเป็นหน่วยงานที่ต้องนำแนวนโยบายการจัดการศึกษาสู่การปฏิบัติให้มากที่สุด จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2553) มาตรา 39 ระบุ ไว้ว่าให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านงานวิชาการ งบประมาณการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป สู่คณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนาرمณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 72) ดังนั้นการบริหารสถานศึกษา จึงเป็นกลไกสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพขณะเดียวกันหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาคือการบริหารงานด้าน วิชาการเนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่ใหญ่สุดของระบบงานในสถานศึกษาเป็นงาน ที่สถานศึกษาจะต้องปฏิบัติเพื่อช่วยให้นักเรียนโดยเฉพาะในระดับปฐมวัยซึ่งเป็นวัยที่ต้องให้ ความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม ความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะต้องมีการส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาในทุกๆ ด้าน เพราะวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญาความนึกคิดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีคุณค่าในสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ที่กำหนดไว้ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2549 : 153)

งานวิชาการเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนโดยตรงและเป็นหัวใจหลักของงานวิชาการ นั้นมีอยู่ 7 ด้านคือ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3) การวัดผล และประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 5) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 6) การนิเทศการศึกษา และ 7) การพัฒนาสื่อและ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 ก : 151-152) ดังกล่าวผู้บริหาร สถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและต้องให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานอย่าง เต็มที่เพื่อสามารถนำไปใช้ในการจัดงานวิชาการประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ ยึดถืออาชญาการเป็นงานหลักในการบริหารมีความเป็นผู้นำทางวิชาการมีประสบการณ์ใน การปฏิบัติงานจะสามารถนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จได้ ตรงกันข้ามกับผู้บริหารที่ไม่เห็น

ความสำคัญของงานวิชาการอาจเป็น เพราะไม่มีความรู้ความสามารถขนาดทักษะประสบการณ์ทางวิชาการและขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษามองเห็นงานอื่นที่สำคัญกว่างานวิชาการจึงไม่สามารถนำพาระเรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายได้

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โดยให้ผู้ดูแลเด็กต้องทราบหักถึงความสำคัญของการส่งเสริมพัฒนาการเด็กว่าเส้นทางประสบการณ์ ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีทักษะ ทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์กล้าคิดกล้าแสดงออก และเล่นร่วมกับผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษาปฐมวัย มาตรฐานที่ 4 ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย เพื่อต้องการให้เด็กมีลักษณะพัฒนาระดับปฐมวัย สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว ซักถามอย่างตั้งใจรักการเรียนรู้ มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ รวมทั้งมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 คือ สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว ซักถามอย่างตั้งใจ และรักการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยความตั้งใจ ซักถามเพื่อค้นหาความรู้หรือเหตุผลในสิ่งที่อยากรู้อย่างตั้งใจ มุ่งมั่น และแสวงหาความรู้ตามความสนใจจากมุมหนังสือห้องสมุด แหล่งเรียนรู้และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เหมาะสมตามวัย และตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คือ มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ เพื่อให้เด็กมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ตามสาระที่ควรรู้ในหลักสูตร ได้แก่ ตัวเด็ก บุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติ รอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กตามประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับตามปริบทของครอบครัว และชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 30-31)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรยึดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาให้บรรลุผลได้โดยอาศัยสมาชิกในกลุ่ม ร่วมกันรับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของเด็ก ได้ริบบิ้น คือ การจัดประสบการณ์การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (Science Math and Technology : SMT) ระดับปฐมวัย ซึ่งทำให้เด็กได้พัฒนาวิธีคิดทั้ง ความคิดเป็นเหตุ เป็นผลคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจารณ์ มีทักษะที่สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมแห่งความรู้ (Knowledge Based Society) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550x : 77)

เด็กในระดับปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมในด้านวิชาการที่มีการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อที่จะให้ความรู้ความเข้าใจโลกธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น และนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ มีคุณธรรม (กรมวิชาการ, 2549 : 1-2) นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้และองค์ความรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็ก กระตุ้นให้เด็กสำรวจ สืบเสาะ ทดลอง และฝึกสังเกตประภูมิการณ์ต่าง ๆ รอบตัว ในการส่งเสริมทักษะทาง

วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์แก่เด็ก ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจัดการเรียนรู้แบบเป็นไปตามธรรมชาติขณะที่เด็กเล่นเด็กจะพยายามค้นหาคำตอบ หรือพยายามทดลองทำเพื่อค้นหาคำตอบ กระบวนการเช่นนี้จะทำให้เด็กรู้จักการตั้งคำถามของตัวเอง และครูควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการมีการเข้ามายิง ดนตรี ศิลปะ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์เข้าด้วยกัน การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) แก่เด็กปฐมวัย เป็นการให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ครูผู้สอนปฐมวัยได้จัดให้กับเด็กในกิจกรรมการเรียนรู้ 6 กิจกรรมหลักไม่จำเป็นต้องแยกออกจากสอนเป็นวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เพียงแค่ครูให้ความตระหนักว่า กิจกรรมที่จัดนั้นเป็นการส่งเสริมทักษะและแนวคิดทางวิทยาศาสตร์อะไรให้กับเด็ก และ กิจกรรมที่จัดนั้นเป็นการส่งเสริมทักษะและแนวคิดทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) ได้ถึงเกินความสำคัญของ ดังนั้นสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.) ได้ถึงเกินความสำคัญของ การบูรณาการสอนแบบ SMT ในระดับปฐมวัยจึงได้ดำเนินโครงการพัฒนาหลักสูตรการอบรม เซิ่งปฏิบัติการให้กับครูปฐมวัยและศึกษานิเทศก์ เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้บูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ในระดับปฐมวัยเพื่อให้สามารถ จัดการเรียนรู้ให้กับเด็กได้ และสามารถจัดอบรมขยายผลให้กับเพื่อนครูในเขตพื้นที่ได้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554 : 1)

การดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนแบบ SMT ระดับปฐมวัยของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 มีการดำเนินการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 โดยส่งเสริมให้ครูผู้สอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย ศติปัญญา อารมณ์ และสังคม และด้านคุณธรรมจริยธรรม และใช้หลักจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมในรูปของการบูรณาการ สาขาวิชา สอนพัฒนาการคิด เพื่อพัฒนาความคิดรวบยอด การสังเกต การจำแนกเปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ เพื่อฝึกอบรมเด็ก จัดกิจกรรมในรูปของการบูรณาการ สาขาวิชา สอนพัฒนาการคิด เหตุการณ์ การแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งครูผู้สอนปฐมวัยได้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการจากครูและ ศึกษานิเทศก์ແນน้ำ สวท. และได้นำความรู้ที่ได้จากการเข้ารับการอบรมพัฒนาไปใช้จัด ประสบการณ์ให้กับเด็กนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนที่ทำการสอนตามสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ ในโรงเรียนนั้น จากการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก นักเรียนระดับปฐมวัยในปัจจุบันครูผู้สอนปฐมวัยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 พบทว่า ครูยังใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เดิม โดยการจัด กิจกรรมตามตารางกิจกรรมประจำวันผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม คือกิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมกลางแจ้ง และ กิจกรรมเกมการศึกษา ซึ่งไม่ได้มีการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี กิจกรรมเกมการศึกษา ซึ่งไม่ได้มีการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กนักเรียน ซึ่งอาจเกิดจาก ครูส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจ คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการจัด การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยพบว่าสถานศึกษา และครู ยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้มากเท่าที่ควร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคสินธุ์ เขต 1, 2553 : 32)

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2554
พบว่า มีสถานศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนโดยการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์
คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ร้อยละ 39.42 และมีสถานศึกษาร้อยละ 60.58
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2554 : 74) ที่ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมี
ประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับปัญญา ทรงเสรีย (2549 : 3) กล่าวไว้ใน วิกฤติการณ์ผู้เรียนเป็น
สำคัญว่า วิกฤติการณ์ผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นสถานการณ์แห่งความสับสน อันเนื่องมาจากการแสลง
การปฏิรูปการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกฝ่าย ทั้งผู้เรียน ผู้สอน ตลอดจนผู้ที่
เกี่ยวข้อง ปรับตัวไม่ทัน เกิดความเข้าใจผิดมีการนำไปปฏิบัติในบรรยายการเรียนแบบผิด ๆ
ส่งผลต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้านมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้เรียน และไม่มีความ
ชัดเจนสำหรับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่โรงเรียนต่างๆ ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 ก็พยายามแก้ไขปัญหาและปรับปรุง
การบูรณาการสอนแบบ SMT เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1, 2556 :
90-91)

ผู้จัดในฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และครูแกนนำปฐมวัยของ
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรับผิดชอบการอบรมพัฒนาการจัด
สถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประสบการณ์การบูรณาการสอนให้กับครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 จึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานด้านวิชาการการบูรณาการสอน
วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัย ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 โดยครอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการใน
สถานศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบบการ
เรียนรู้ 3) การวัดผล และประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
5) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 6) การนิเทศการศึกษา และ 7) การพัฒนาสื่อและใช้
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งผลจากการวิจัยจะทำให้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนว
ทางการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับ
ระเบียบ กฎหมาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ
โรงเรียน โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่จะช่วย
พัฒนาคุณลักษณะตามวัยของเด็กปฐมวัย ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา
ตลอดจนพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ จิตวิทยาศาสตร์และ
แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ รอบตัวที่สำคัญ รวมถึงการเตรียมความพร้อม
ให้กับเด็กสำหรับการเรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป

คำนำการวิจัย

1. การดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 เป็นอย่างไร

2. บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 ที่มีขนาดต่างกัน มีระดับการดำเนินงานแตกต่างกันหรือไม่

3. แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 จะมีแนวทางเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 ตามขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการดำเนินงานวิชาการ การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 ที่มีขนาดต่างกันมีระดับการดำเนินงานแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 564 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1, 2556 : 12)

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชุม ศรีสะอาด, 2554 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน ทำการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 125 คน สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 92 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 9 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พัทลุง เขต 1 ใน 7 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา และการพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดสถานศึกษา จำแนกเป็น

- 1.1 ขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 120 คน)
- 1.2 ขนาดกลาง (นักเรียน 121 - 499 คน)
- 1.3 ขนาดใหญ่ (นักเรียน 500 คนขึ้นไป)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ใน 7 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล และประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 5) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 6) การนิเทศการศึกษา และ 7) การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 ก : 151-152)

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย

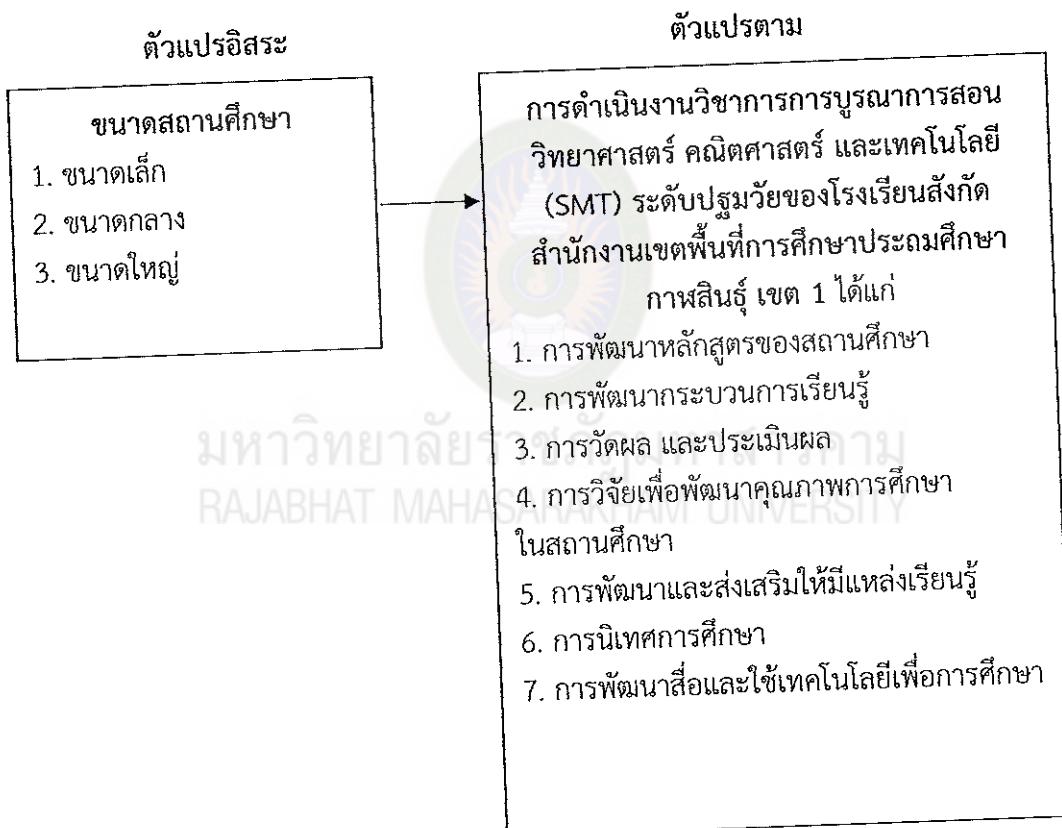
พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2556

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการทั้ง 17 ด้าน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยที่สอดคล้องกัน จากงานวิจัย 13 เรื่อง ของนักวิจัย 13 ท่าน คือ ณัฐรัตน พล ประจิน (2554), เพียงเพ็ญ เพียงสันติเที่ยะ (2553), ประทุมพร โม่ทิม (2552), ประชัย โล่ชัย (2552), ศุภเมธ นามทอง (2552), สุกันนิกา ยิ่มแม่ง (2552), อัญยา อินทร์มั่ง (2551), วิชัย จันทร์ม (2551), ยุภา ปรีชาบุกุล (2551), อาทิตย์ แก้วมณี (2551), ถนนมรัตน์ สิงห์เสน (2550), บันลือ พลพันธ์ (2550) และวชิราภรณ์ วิจารณ์ (2550) ผู้วิจัยได้นำมาจัดลำดับความถี่ และคิดเป็นค่าร้อยละโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไปที่ผู้วิจัยได้เลือกนำมาเป็นกรอบในแนวคิด ได้ 7 ด้าน ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานวิชาการ สภาพการปฏิบัติงาน วิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของห้องถีน ตลอดจนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยบริหารจัดการ ทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุประสงค์ตามหลักการบริหารวิชาการของสถานศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล และ ประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 5) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 6) การนิเทศการศึกษา และ 7) การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาศึกษาวิเคราะห์เอกสาร หลักสูตร ข้อมูลสารสนเทศสภาพปัญหา และความต้องการของสังคมชุมชนและห้องถีน สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษาโดยจัดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำ โครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึง ประสงค์มีการบูรณาการเนื้อหาสาระ และนำหลักสูตรไปใช้ แล้วนิเทศติดตามประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

1.2 การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ หมายถึง สถานศึกษาส่งเสริมให้ครุจัดทำแผน และจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความสนใจ ความสนใจของผู้เรียน นิเทศการเรียนการสอนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาครุ เพื่อพัฒนาระบวนการเรียนรู้ตามความ เหมาะสม การเรียนรู้ของมนุษย์ให้เป็นกระบวนการศึกษาตลอดชีวิต

1.3 การวัดผล และประเมินผล หมายถึง สถานศึกษากำหนด樽ระเบียบแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครุจัดทำแผน ดำเนินการวัดผล ประเมินผลโดยเน้นตามสภาพจริง มีการดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้ มาตรฐาน

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาและครุศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหาร การจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิชาการและคุณภาพการเรียนรู้ มีการประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศ ภายนอกพื้นที่การศึกษา

1.5 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง สถานศึกษาสำรวจแหล่ง เรียนรู้ จัดทำเอกสารเผยแพร่ จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ประสานความร่วมมือกับ สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ครุใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

1.6 การนิเทศการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาจัดระบบการนิเทศ นิเทศประเมินผล ติดตามและประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศและ การเรียนการสอนของสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศ

การเรียนการสอนของสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศ

1.7 การพัฒนาสื่อและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาจัดให้มี การกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีร่วมกันพัฒนา บุคลากร การใช้สื่อและเทคโนโลยี ห้องสมุด รวมทั้งจัดให้มีการนิเทศ ติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดทำ ผลิต ใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

2. การบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เรียนจากการจัดมวลประสบการณ์ทั้ง 3 ที่มุ่งให้เด็กเกิด การเรียนรู้ผ่านการสืบเสาะหาความรู้ การคิด และลงมือแก้ปัญหาด้วยประสบการณ์ตรงอย่าง เหมาะสมกับวัยเพื่อสร้างความหลากหลาย คำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียน และสนอง ความต้องการของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้เรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมและ ได้ลงมือปฏิบัติจริง

3. แนวทางการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) หมายถึง วิธีการแก้ไขอุปสรรคหรือเหตุขัดข้องของอุปสรรคหรือดำเนินการจัดการเรียนการสอน ให้กับผู้เรียน

4. บุคลากรผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ครุวิชาการ และ ครุผู้สอนในระดับปฐมวัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (SMT) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1

5. ขนาดสถานศึกษา หมายถึง จำนวนสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 ที่ใช้จำนวนนักเรียนในการแบ่งขนาดของสถานศึกษา ตามเกณฑ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคสินธุ์ เขต 1 (2556 : 2) ดังนี้

5.1 สถานศึกษานาเด็ก หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียนไม่เกิน 120 คน

5.2 สถานศึกษานาเดกลาง หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียน 121-499 คน

5.3 สถานศึกษานาเดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบระดับการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคสินธุ์ เขต 1 ตามภารกิจการงานวิชาการ 7 ด้าน

2. ได้ทราบถึงความแตกต่างของการดำเนินงานวิชาการการบูรณาการสอน SMT ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน

3. ได้แนวทางในการพัฒนางานวิชาการการบูรณาการสอน SMT ในระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1

4. เป็นสารสนเทศเพื่อนำเสนอต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพิจารณาปรับปรุง การวางแผนงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 1 และสถานศึกษาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อนำมาใช้ในการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาอันจะส่งผล ต่อกุญภาพของนักเรียนระดับปฐมวัยต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY